

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXXII. Dolorosa Virgo Filio in cruce agonizanti assistens, omnium fidelium agonizantium fidelissima patrona. Emblema. Canelabrum septemsidum perpetuo ardens lumine cum inscripto: Non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XLII.

Dolorosa Virgo Filio in cruce agonizanti assistens
omnium fidelium agonizantium fidelissima

Patrona.

*Illuminare his, qui in tenebris, & in umbra mor-
tis sedent. Luc. 1. 79.*

Dermagni quondam ab Israëlítico populo aestimatum fuit
candelabrum illud aureum, septisidum, septemque
ardentibus lucernis instructum, quod in tabernaculo
testimonij collocatum Sanctum Sanctorum de nocte il-
luminabat; & ut perpetuo in Domo DEI arderet, ne-
que de nocte extingueretur, à DEO constituti sunt Aaron & filij ejus,
Mater Dolorosa. U u qui

qui hujus sanctæ lucernæ sedulam gererent curam, eamque statutis temporibus oleo nutrent purissimo: *Ardeat lucerna semper in tabernaculo testimonij, &c.* Per hoc aureum candelabrum, seu lucernam septem lychnis (prout in nostro Emblemate videre est) adornatam, semperque de die ac nocte ardentem, S. Epiphanius SS. Deiparam intelligit: *MARIA Virgo*, inquit, *est candelabrum, quod ab altissimo throno accepit ter lucidum ignem*, & S. Cyrillus eandem SS. DEI Genitricem *lampadem inextinguibilem* appellat, quæ non de die duntaxat, sed etiam de nocte & in tenebris, hoc est, in passione & morte unigeniti Filij sui in cruce pendens, miseris mortalibus, in umbris mortis ambulantibus, mire illuxit; in ejus rei finem in hebdomadæ facta, dum mysterium passionis Dominicæ in Ecclesia lugubri cantu & ornatu recolitur, omnes lampades, unâ solâ exceptâ, & in candelabro trigono cunctæ reliquæ candelæ extingui solent (unâ iterum solâ remanente, & juxta aram maximam in tenebris repositâ) quæ lucerna afflictissimam Deiparentem designat, quæ, recedentibus à patiente Filio, omnibus notis & amicis, sola, tanquam fidei, & charitatis lucerna semper ardens etiam in medijs persecutionum tenebris constantissimè perieveravit, atque Filio morienti fideliter usque ad finem adstetit; in ò nec per mortem ab illo separari potuit; proinde meruit, ut omnium fidei in Christo morientium fidelissima Patrona & Advocata designaretur: *Potentior*, inquit S. Ildephonus, *ad placandam iram Judicis invenire non possumus, quam te, quæ meruisti Mater existere ejusdem Redemptoris & Judicis.* Cui mytica lucernæ ob septem doloris gladios exantlatos septi fidæ, & oleo charitatis in nos semper redundanti rectè pro Lemmate inscribes: *His, qui in tenebris; vel si magis arridet illud proverbiorum;*

Non extinguetur.

Prov. 31. 18. *2.* Ita est: *Non extinguetur in nocte lucerna ejus; per quam noctem mors designatur!* unde Veritas Christus: *Venit nox, in qua nemo potest operari.* Opericulosa, ò caliginosa, ò formidanda nox, dum nobis casualiter, qualiter dispositis ex hac vita mortali ad longam, longissimam æternitatem migrandum erit, heu qualem? Ah quid erit, quando hostis ille capitalis & Tarrareus *insidiabitur in abscondito: quasi leo in spelunca sua, ut rapiat pauperem?* Quid erit, quando daco ille magnus *insidiabitur calcanæo* (hoc est, ultimo vitæ tuæ termino) *habens iram magnam, scilicet, quia modicum tempus habet?* Quid erit, quando tibi colluctatio erit non *adversus carnem & sanguinem, sed adversus potestates tenebrarum?* Quid di-

S. Ildeph.
lib. de ex-
cell. V. serm.
de Assumpt.

Prov. 31. 18.
Joan. 9. 4.

Psal. 10. 9.

Gen. 3. 15.

Apoc. 12. 12.

Ephes. 6. 12.

to de doloribus, quibus tunc corpus & anima obruentur? Tunc enim-
 vero videbis, quam amarum sit, reliquisse te Dominum *DEI MATRUM*, qui *Jerem. 2. 19.*
 nunc ut justus, ac districtissimus Judex stans ad januam æternitatis de
 cogitatis, dictis & factis tuis omnibus ac singulis rationem à te requiret
 exactissimam. O bone JESU! ô Amor crucifixe! quid mecum fiet, si
 etiam justitias judicaveris: *Cum accepero tempus, ego justitias judicabo? Psal. 74. 3.*
Si justus vix salvabitur, impius & peccator ubi parebunt? Heu anima mea *1. Petr. 4. 18.*
 misera & afflicta, quia ignara, an odio vel amore digna sis, quid tunc *Eccles. 9. 2.*
 in morte de te fiet, cum ab omnibus notis & amicis derelicta, quasi tre-
 mula ovicula inter rabidos lupos, & quasi columba seducta inter rapa-
 ces milvos, aut tanquam lepusculus invalidus inter feros molossos con-
 stitueris?

Ad S. Anselmum Episcopum quondam lepus, ne venatoribus & *S. Franc. de*
 canibus in prædam cederet, anhelans & pavidus confugit, sub cujus *Sales. in*
 protectionis pallio & vitam & libertatem conservavit. Verùm quò ego *Philothea.*
 fugiam miser nunc agonizans, & cum paulatim actum fuerit de vita
 mea? O anime mi, & cliens Mariane! licet sis Benoni, & Filius doloris
 dolorosæ Matris *MARIÆ*, macte virtute esto: Resume animum, mœ-
 stumque timorem mitte: *Nullus, qui speravit in Domino, confusus est; Eccli. 2. 11.*
 Addo ego: Nullus, qui intercessionem dolorosæ Matris *JESU* humili-
 ter imploravit, derelictus est, & quomodo hæc Domina nostra poterit
 sententiæ subscribere æternæ damnationis nostræ, quos tanto cum do-
 lore & gemitu peperit sub cruce? *Sileat, subintrat hic Mellifluus, mise- S. Bernh.*
ricordiam tuam Virgo beata, si quis est, qui invocatum te in suis necessitati- serm. 4. de
bus meminere defuisse; & quid, obsecro, mali timeamus, si ipsa Mater Assumpt.
 Judicis nobiscum erit? Proinde merito cum Psalte Regio exclamare pos-
 sumus: *Si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu Psal. 22. 4.*
mecum es, ô Virgo dolorosissima! Patrona mea; & Advocata mea! imò &
Mater mea.

3. Miram quondam fiduciam Jacob laudatissimus ille Patriarcha
 in suo baculo collocavit, ubi enim ab Angelo, per totam noctem secum
 colluctante nervum sui femoris per vehementem percussione & colli-
 sionem nunc luxatum & claudum advertit: *Tetigit nervum femoris ejus, Gen. 32. 25.*
 & statim emarcuit, claudicans pede baculum adhibere coactus est, cujus
 ope Jordanem fluvium feliciter se superasse profiteretur: *In baculo meo*
transivi Jordanem istum: Et nunc cum duabus turmis regredior.

David Israëlitum Rex de se ipso fert testimonium, quòd, cum
 adhuc opilionem ageret, virgæ & baculi sui opem sæpe numero exper-

tus sit; nemo enim ignorat, pastores virgâ oves suas regere, & baculo ferro præfixo contra lupos pugnare, unde ad hoc pastorale pedum suum
Psalm. 22. 4. alludens dixit: *Virga tua & baculus tuus ipsa me consolata sunt.*

Verum altius erigamus mentis nostræ oculos. Per utrumque hunc
S. Aug. ser. 79. de temp. baculum & Jacobi & Davidis juxta mentem S. Augustini & aliorum
 Dominica crux designata fuit, in qua Christus summus animarum nostrarum Pastor Jordanem Passionis transivit, & cum duabus turmis, velut alter Jacob, unâ Angelorum, alterâ hominum in cœlestem Patriam, à qua exierat, regressus est; per virgam autem consolatricem Davidis,

Hadri. Lyr. S. J. de Chr. Pat fol 522. Num. 24. 17. subintrat hic Hadrianus Lyræus, rectè dolorosa Virgo & Mater
 JESU crucifixi juxta crucem Filij stans præsignata est, ipsa enim est
virga consurgens de Israël, quæ percutiet duces Moab, hoc est, dæmones
 impiorum duces, qui quidem velut canes catenis alligati, in vita & in

morte allatrare nos poterunt, nocere autem, & mordere non valebunt nisi volentes; & quemadmodum canis baculum & virgam, quâ percussus est, timeret, & perhorrescit, ita diabolus crucifixum JESUM, per quem in cruce devictus est, & SS. Matrem ejus dolorosam, à qua in capite contritus fuit, formidat, atque ad eorum SS. Nominum invocationem protinus in fugam agitur. Et hoc est anima Christiana, quod nobis peculiari solamini esse debeat, quia in agone nostro, si utriusque opem nunc in vita sedulò imploraverimus, sine dubio & illorum auxilium sentiemus, atque Jordanem (quod idem est ac *fluvius judicij*) feliciter superabimus: *Habet tunc homo, ait Mellifluus) Mediatorem causæ*

S. Bernh. in serm. sup. Salvus. *sua ante Patrem ipsum Filium, & ante Filium Matrem: Christus Patri ostendit latus & vulnera, MARIA Christo pectus & ubera; nec omnino potest esse repulsa, ubi concurrunt, & orant omni lingua disertius hæc clementia monumenta.*

4. Mira quondam DEUS per arcam prodigia facere consueverat. Si cruentum imminebat bellum, arca ante omnes præcedebat: *Afferamus ad nos de Silo Arcam fœderis Domini, & veniat in medium nostri, ut salvet nos de manu inimicorum nostrorum.*

1. Reg. 4. 3. Si civitas erat expugnanda (uti patet in everfione Jericho) Arcam Domini applicabant, quâ circumeunte, & omni populo vociferante, *Josue. 6. 8.* *muri illicò collapsi sunt: Cùmque Josue verba finisset, & septem Sacerdotes septem buccinis clangerent ante Arcam fœderis Domini, &c.*

Si flumen ingens ac periculosum cum exercitu erat trajiciendum, rursus ad Arcam confugiebant, quâ duce & comite securi ad alteram fluminis ripam transmeabant; consule librum Josue, in quo reperies, quàm

quàm ingenti prodigio Arca Domini, humeris Sacerdotum delata, universum populum sicco pede per Jordanem in Palestinam, terram illam desiderabilem, melle & lacte manantem traduxerit; *Ecce Arca Josue. 9. 17. fœderis Domini omnis terra antecedit vos per Jordanem, &c.*

Anima Christiana, necessariò nobis hoc flumen Jordanis, mortis & judicij erit transeundum; non datur hîc effugij locus: *Omnes enim morimur, & sicut aqua dilabimur;* Jordanis flumen olim ex una parte ad instar montis stabat, populo liberum permittens ad terram promissionis transitum, ex altera verò parte decurrebat in mare mortuum; ita est, ad hoc mare mortuum omnes quotidie magnis passibus decurrimus. Provideamus ergo nobis de vera salutis arca, ut itineris nostri tantis obnoxij periculis duxque, comèsque fiat, quia hostis noster diabolus tunc in mortis lucta cunctas suas exeret vires, quibus nos perdat, & in inferni barathro æternùm demergat; est autem hæc salutis & vitæ arca non alia, quam pretiosissima Virgo & Mater dolorosa: *Hæc Arca est, inquit Mellifluus, in qua naufragium evadimus.* O quàm multi mortaliū cum indurato Pharaone periculosum hoc vadum non transierunt, sed in peccatis suis immerfi infeliciter in ejus quoque fluctibus immerfi sunt: *Ferebanturque in profundum.* Nos verò Clientes Mariani! *affertur ad nos Arcam fœderis Domini, & veniat in medium nostri, ut salvet nos de manu inimicorum nostrorum;* perire enim non poterit, qui devotus ac fidelis *MARIÆ, Virginis ac Matris dolorosæ servus ac filius extiterit: Impossibile est, ait S. Anselmus, quòd illi, a quibus Virgo MARIA oculos misericordie suæ avertit, salventur, ita necessarium, quòd hi, ad quos convertit oculos suos pro eis advocans, justificentur & glori-*

2. Reg. 14.
14.

Exod. 14. 25.

1. Reg. 4. 3.

S. Ansel. cit.

à S. Ansel.

in. 4. p. tit.

25. cap. 14.

§. 7.

5. Miror, quoties considero promptitudinem & alacritatem magni illius Patriarchæ Abrahami, dum sine mora ad crudele illud, ipsisque naturæ legibus repugnans mandatum sese paratum exhibuit, ad filium suum unigenitum, quem diligebat, super unum montium DEO in holocaustum immolandum: *De nocte consurgens... abiit ad locum, quem præceperat ei DEUS.* Et ecce cùm nunc manus in puerum extendisset super struem lignorum locatum, adest in tempore de cœlo nuntius: *Non extendas manum tuam super puerum, &c.* Mirro cætera, & pergo ad illam benedictionem ac mercedem, quam heroico illo actu promeruit, dum Filium suum unigenitum, ac unicè dilectum DEO T. O. M. in victimam destinavit: *Quia fecisti hanc rem, & non pepercisti filio tuo unigenito propter me, benedicam tibi, & multiplicabo se-*

Gen. 22. 9.

mentuum sicut stellas cœli, & velut arenam, quæ est in littore maris: Possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, & benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ, quia obedisti voci meæ, &c. Larga sine dubio, & grandis erat illa benedictio, in qua advertunt Patres, quod Abraham per hanc suam obedientiam & filij victimam saltem de congruo meritis sit, ut ex sua progenie & ex eodem Isaac Christus orbis Redemptor nasceretur, qui loco Isaci in eodem monte pro peccatis totius mundi eluendis suo tempore foret immolandus.

Revertor ad dolorosam Matrem nostram, quæ in obedientia & promptitudine animi Abrahamo non cedit, quia non duntaxat voluntate, aut in typo, sed reapse & in veritate unicum suum, ac summè dilectum Filium JESUM pro salute non unius familiæ, aut gentis, sed pro salute totius orbis in gratissimum holocaustum in eodem monte Moria, seu Calvario DEO Patri in ara crucis obtulit; proinde longè meliori jure meruit, ut in ipsa & per ipsam & per semen ejus, hoc est, JESUM, benedictum ventris Virginei fructum, omnes gentes ac nationes terræ benedicerentur. omniumque Mater ac Domina efficeretur: Beata DEI Genitrix MARIA suis meritis cuncta reparando Mater est, & Domina rerum: DEUS enim est Dominus omnium, singula in sua natura propriâ jussione constituendo; & MARIA est Domina rerum, singula congenita dignitati per illam, quam meruit gratiam restituendo. Ita argumentatur Divus Anselmus de Excellentia Virginis, & rectè. O Mater amoris & doloris: Quia fecisti hancrem, & non pepercisti Filio tuo unigenito propter me, benedicam tibi, &c. Hinc meritò illam ut Matrem cunctorum fidelium, ac præsertim in Christo morientium potentissimam Patronam omnes orthodoxi venerantur. Audi Seraphicum Doctorem ita SS. Virginem ac Matrem dolorosam alloquentem:

S. Bonav. in
Psalt. Virg.

In die mortis meæ ô Domina consorta animam meam, deduc me ad portum salutis, & spiritum meum redde factori suo: Gratosus vultus tuus mihi appareat in extremis, formositas faciei tuæ letificet spiritum meum egredientem: In exitu animæ meæ de hoc mundo occurre illi Domina, & suscipe eam: Consolare eam vultu sancto tuo, aspectus dæmonis non conturbet; esto illi scala ad regnum cœlorum, & iter rectum ad paradisum DEI; suscipe devotos ante tribunal Christi, suscipe causam eorum in manibus tuis, &c. Addo ego: O pretiosissima Domina, lumen oculorum meorum, & post DEUM unica spes salutis meæ, suscipe & causam meam in manibus tuis; quid enim proderit Sanguis crucifixi Filij tui pro me tam copiosè profusus, si descendero in æternam corruptionem? Ah

Do-

Domina! pergant commoveri pia tua ac materna viscera erga me, licet indignissimum servulum tuum, & quæ agonizanti in cruce Filio fideliter assististi, etiam me non deseras in hora mortis meæ, &c.

6. De Juniore Metello nobili Romano recenset Plutarchus, quòd Plutarch de Quinto Metello Juniore potentissimo Imperatori Octaviano in cruento bello contra Marcum Antonium fideliter adstiterit, vitamque pro tuenda Cæsaris parte constanter exposuerit. Accidit, ut Imperator, devicto Marco Antonio, & sedatâ rebellium turmâ, pro veteri Romanorum more ut gloriosus Triumphator almam urbem in curru aureo sublimis ingrederetur, in quo gloriosissimo triumpho plures insigniores rebelles ferreis onusti vinculis ante rhedam Cæsaris trahebantur, inter quos Metellus Junior & proprium parentem manibus à tergo ligatis conspicatus est, eodem adhuc die ob subornatam rebellionem in Capitolio morte plectendum. Quid agit generosus Metellus? Sine mora ac imperterrito vultu ad Cæsarem triumphantem per militum cuneos, civiûmque aggratulantium turmas penetrat, rogans, quatenus ob amorem & gratiam sui hunc captivum parentem, Metellum Seniore sibi donaret incolumem ac salvum: *Hic quidem*, dicebat Metellus Junior, *ô Imperator! tuus hostis, quia in te Dominum suum enses strinxit, mortem promeritus est; ast ego sum premio dignus; qui tibi inservivi, pro salute tui contra Marcum Antonium & proprium patrem impavidè dimicans.* Ad quas Metelli preces Augustus ad misericordiam commotus, patrem absque mora libertate donavit, & Metello incolumem restituit.

O pietissima Domina, & Mater omnis gratiæ ac misericordiæ! quid habeo ego servulus tuus hodie coram te, nisi ut me valde, valde humiliem coram te? Ego enim sum ille vir mortis, ego, ego peccavi, & rebellis fui summo Imperatori, Christo JESU Filio tuo, ego, ego mortem & infernum promeritus sum, sed tu ô Domina mundi, premio dignissima es, quia Filio tuo in omni passione & cruentissimo crucis prælio ad finem usque fortiter assististi: *Non pepercisti animæ tuæ propter angustias & tribulationem generis tui, sed subvenisti ruinæ ante conspectum DEI nostri.* Ah benignissima Domina, dic, obsecro, quòd Mater mea sis; etsi merita invocantis non merentur, ut exaudiar, merita tamen Matris intercedunt: *Quàm gratum est*, inquit S. Ambrosius, *nautis, qui multa tempestate jactati, incerto cursu navigantes, ubi nam oberrarent, vel quo tenderent, diu ignorârunt, si cælo serenato stella maris, stella polaris appareat juxta Antarcticum polum? Tam gratum erit nobis in ultimi agonis lucta multis dæmonum tentationibus, & vehementissimis*

*Judith 13.
25.*

*S. Ambr. de
Nativit.
Virg. Deip.*

344 Considerat. XLII. B. Virgo dolorosa agonizantium Patrona
tissimis doloribus exagitatis, ubi viderimus preclaram hanc Maris stellam,
quam Ecclesia salutat: Ave Maris Stella, DEI Mater alma, &c.

S. Bonav. to.
6. in Offic. ad
Dolor. Virg.

O beatissima! non est auditum à sæculo, quemquam tibi devo-
rum à te derelictum; hinc est, quòd meritò nobis gratulemur de tan-
ta, ac tali matre, quæ non tam benigna in nos misellos, quàm & po-
tens ac terribilis contra dæmonum insultus esse solet; hanc igitur do-
lorosam & amantissimam Matrem nostram cum S. Bonaventura devo-
tissimè oremus, ut nobis in supremo illo certamine, ex quo æterna sa-
lus nostra pender, benignè dignetur assistere: Propter angustias &
cruciatu, quos Cor tuum sustinuit Virgo beatissima, quando au-
disti Filium tuum dilectissimum adjudicatum mori & crucis sup-
plicio, succurre nobis tempore infirmitatis nostre, quando corpus
nostrum dolore infirmitatis cruciabitur, & spiritus noster hinc
propter insidias dæmonum, illinc propter terrorem districti judi-
cis angustiabitur: Subveni nobis Domina tunc, ne damnatio-
nis aeternæ contra nos proferatur sen-
tentia, &c.

CON-